

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-105/12

**Priština,
5. mart 2013. godine**

U postupku:

S. H.

C.

G.

Žalilac

Protiv

S. P. S.

D. .

M..

S.

Podnosilac zahteva/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/133/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod br. KPA34467), od dana 07. decembra 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 05. marta 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Poništava se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/13/2011 od dana 07. decembra 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod br. KPA34467, i odbacuje se imovinski zahtev pošto predmet ne spada u okviru nadležnosti KIZK.
- 2- Tuženik treba da plati troškove postupka određene u iznosu od € 45 (četrdeset i pet) u roku od 90. (devedeset) dana od dana prijema presude inače će doći do prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 15. novembra 2007. godine, S. P. S. je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao potvrđivanje njegovog imovinskog prava i ponovni posed imovine koja se nalazi u Cernici, Gnjlane, parcela br. 2682, njiva V klase u površini od 10 ari i 2 m². On je objasnio da je njegov pokojni otac P. K. S. bio vlasnik ove parcele te i da je ista izgubljena dana 19. juna 1999. godine kao rezultat okolnosti na Kosovu u 1998/1999. godini. Predmet je upisan u KAI pod brojem KPA34467.

Podnosilac zahteva je dostavio KAI posedovni list br. 132 od dana 22. aprila 1984. godine koji je pokazuje da je sporna imovina upisana na ime Petar Kosta Simić.

KAI je našla certifikat o pravima na nepokretnu imovinu (UL-70403062-00132) na osnovu kojeg je parcela bila upisana na ime S P. S., podnosioca zahteva.

U 2008. godini, KAI je objavila obaveštenje zahteva postavljanjem znaka na mestu na kome se parcela navodno nalazila. U 2010. godini, KAI ne ponovo obavila obaveštenje zahteva, ovoga puta objavljivanjem zahteva u Listu za obaveštenje br. 6 i Biltenu UNHCR kancelarije za imovinu. List i bilten su dati vlasniku

prodavnice u Cernici koji je prihvatio da pristupi iste zainteresovanim stranama. Objavljivanja su takođe ostavljena na ulazu i izlazu Cernice kao i u nekoliko nadležnih kancelarija u Gnjilanu.

Pošto niko nije odgovorio, zahtev je tretiran nesporan te je KIZK odlukom KPCC/D/A/133/2011 od dana 07. decembra 2011. godine, prihvatila zahtev, odlučila da je podnosilac zahteva, S. P. S. dokazao da je S.P.S. bio vlasnik parcele te ima pravo na posed iste.

Dana 16. avgusta 2012. godine, S. H. (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbu, i izjavio da je kupio parcelu dana 17. juna 2003. godine od strane S. P. S.. On je dostavio KAI odgovarajući pismeni ugovor.

Žalba je uručena podnosiocu zahteva (u daljem testu: tuženik) dana 19. novembra 2012. godine.

Dana 27. decembra 2011. godine, tuženik je zahtevao od KAI da zatvori predmet KPA34467. On je potpisao obrazac pribavljen od strane UNHCR koji je glasio sledeće:

“Zahtev za zatvaranje predmeta za koji je KAI donela odluku KPA34467

Ja, podnosilac zahteva S. S.

Ovim potvrđujem zahtev za zatvaranje zahteva podnetog pod KPA za gore navedenu imovinu. Razumem da će KPA za imovinu zatvoriti predmet u vezi sa gore navedenom imovinom bez preuzimanja daljih radnji.

Potpisivanjem ovog formulara podnosilac zahteva ili punomoćnik trajno odustaje od upućivanja bilo kakvih zahteva KPA. Prilažem kopiju svoje lične karte (kao i pismeno punomoćje podnosioca zahteva ako je to slučaj).

Podnosilac zahteva ili opunomoćenik traži zatvaranje predmeta iz sledećih razloga:

Imovina je prodata ili data trećem licu.”

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva iako žalilac nije bio stranka u postupku pred KIZK. Ova okolnost ne može ići na štetu žalioaca pošto uistinu isti nije tačno bio obavešten povodom zahteva. Obaveštenje je obavljeno putem objavljivanja zahteva u listu za obaveštenje KAI i biltenu UNHCR. Ovo, međutim, ustanovljava “razumni napor ” za obaveštenje zahteva kao što je zahtevano članom 10.1 Uredbe jedino u izuzetnim slučajevima. Takvi izuzeci se ne mogu naći u ovom predmetu. Pošto Sud ne može isključiti da žalilac nije bio obavešten povodom zahteva, isti treba biti prihvaćen kako stranka u postupku, njegova žalba je prihvatljiva.

Podnosilac zahteva u svom zahtevu da zatvori odlučeni KAI zahtev je izjavio da se trajno odriče bilo kojeg i svih zahteva adresiranih KAI. Njegov zahtev se treba smatrati kao povlačenje imovinskog zahteva (član 149

Zakona o parničnom postupku) što je moguće ne samo u KAI već i u postupcima pred Žalbenim većem KAI (član 193 i 227 Zakona o parničnom postupku).

Nakon povlačenja zahteva, Sud će bez daljeg razmatranja doneti presudu i odbiti zahtev koji je podnosilac zahteva povukao. Ovo, međutim, je preduslov opšteg načela da predmet spada u okviru nadležnosti Suda. Ipak predmet ne spada u okviru nadležnosti KIZK/Žalbenog veća KAI.

Iako KIZK kao kvazi-sudski organ odlučivanjem o zasnovanosti zahteva je prihvatila svoju nadležnost, Sud *ex officio* ocenjuje da li predmet spada u okviru svoje nadležnosti (član 195.1 b) Zakona o parničnom postupku).

Prema tome, odluka KIZK u delu na koji nije uložena žalba se treba poništiti i zahtev odbaciti (član 11.4 (a) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br), ne odbiti.

U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže pravo nad imovinom već takođe dokaže da on ili ona nije u mogućnosti da koristi ta imovinska prava iz razloga okolnosti koje su direktno povezane sa oružanim sukobom koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

U ovom predmetu, međutim, tuženik priznaje da je parcela „prodana trećem licu“.

S toga, gubitak imovine nije povezan sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu u 1998/1999. godini.

Prema tome, odluka KIZK u delu koji se odnosi na zahtev treba biti poništena i zahtev odbačen pošto isti ne spada u okviru nadležnosti KIZK i Suda.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN

2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude, pošto se vrednost sporne parcele može oceniti najmanje € 1.000 (10.21, 10.15 i 10.1 AN 2008/2): € 15.

Ove sudske troškove će snositi tuženik koji je podneo neprihvatljiv zahtev. U smislu člana 46 Zakona o sudskim taksama, kada je lice sa boravkom i prebivalištem u inostranstvu obavezno da plati sudsku kaznu, završni rok za uplatu isti ne može biti manji od 30. dana ni veći od 90. dana. Sud je odlučio da je završni rok za uplatu kazne 90. (devedeset) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar